

Sygn. akt II PK 96/08

POSTANOWIENIE

Dnia 30 września 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Andrzej Wróbel

w sprawie z powództwa J. S.

przeciwko Zespołowi Szkół Nr [...] w W.

o przywrócenie do pracy i wynagrodzenie za czas pozostawania bez pracy,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw
Publicznych w dniu 30 września 2008 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powódki od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i
Ubezpieczeń Społecznych w W.

dnia 6 grudnia 2007 r.,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Uzasadnienie:

Powódka J. S. w skardze kasacyjnej od wyroku Sądu Okręgowego – Sądu Pracy z dnia 6 grudnia 2007 r. oddalającego apelację powódki od wyroku Sądu Rejonowego we W. Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 18 lipca 2007 r. oddalającego powództwo J. S. o uznanie wypowiedzenia umowy o pracę za bezskuteczne i przywrócenia do pracy na poprzednich warunkach oraz zasądzenia od pozwanego zespołu szkół nr [...] we W. wynagrodzenia za okres pozostawania bez pracy, zarzuciła wyrokowi Sądu drugiej instancji naruszenie: 1) prawa materialnego, tj. art. 20 ust. 3 Karty Nauczyciela poprzez niezastosowanie tego przepisu i wypowiedzenie powódce umowy o pracę z naruszeniem tego przepisu i art. 39k.p. poprzez jego niezastosowanie i wypowiedzenie powódce umowy o pracę z naruszeniem tego przepisu, 2) przepisów postępowania, tj. art. 265 § 1 k.p. przez

błędne przyjęcie, że powódka w sposób zawiniony uchybiła terminowi do złożenia odwołania od dokonania powyższego wypowiedzenia umowy o pracę.

Wniosła o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, ponieważ skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, albowiem błędnie przyjęto, że powódka w sposób zawiniony uchybiła terminowi do złożenia odwołania od dokonanego wypowiedzenia o pracę, podczas gdy powódka uchybiła temu terminowi bez swej winy, z przyczyn nie leżących po jej stronie, a mianowicie z powodu bardzo złego stanu jej zdrowia psychicznego, przewlekłej depresji uniemożliwiającej jej podjęcie jakichkolwiek działań oraz pozostawanie przez nią w usprawiedliwionym przekonaniu, że nie przysługuje jej odwołanie od wypowiedzenia umowy o pracę, spowodowane wprowadzeniem jej w błąd co do rzeczywistej przyczyny wypowiedzenia umowy o pracę.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalił się pogląd, że gdy przesłanką wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest twierdzenie skarżącego, iż skarga jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁴ § 1 w zw. z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.), powinien on w uzasadnieniu wniosku zawrzeć wywód prawny wskazujący, w czym wyraża się ta "oczywistość" i przedstawić argumenty wykazujące, że rzeczywiście skarga jest oczywiście uzasadniona (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 lipca 2005 r., III CZ 61/05, niepubl.; uchwała połączonych izb Sądu Najwyższego: Izby Cywilnej oraz Izby Administracyjnej, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 17 grudnia 2002 r. III CZP 72/02 OSNC 2003/7-8/92).

Pojęcie "oczywistości" mieści się w sferze obiektywnej i łączy się z powinnością wykazania, że podniesione zarzuty naruszenia wskazanych przepisów są zasadne *prima facie*, bez dokonywania głębszej analizy tekstu tych przepisów i bez doszukiwania się ich znaczenia (postanowienie SN z 24 kwietnia 2007 r., sygn. akt I CSK 100/07, nie publ.). Innymi słowy, w celu spełnienia przesłanki przewidzianej w art. 398⁴ § 1 pkt 3 w zw. z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. należy wykazać "oczywistość skargi kasacyjnej" przez odwołanie się do argumentacji, która *prima*

facie wskazuje, że zaskarżone orzeczenie wydane zostało z oczywistym naruszeniem prawa (postanowienie SN z 30 czerwca 2007 r., sygn akt II CSK 184/07, nie publ.).

Zgodnie z przepisem art. 265 k.p., jeżeli pracownik nie dokonał - bez swojej winy - w terminie czynności, o których mowa, między innymi, w art. 264 § 2 k.p., sąd pracy na jego wniosek postanawia przywrócenie uchybionego terminu (§ 1), przy czym wniosek o przywrócenie terminu wnosi się do sądu pracy w ciągu siedmiu dni od dnia ustania przyczyny uchybienia terminu, a we wniosku tym należy uprawdopodobnić okoliczności uzasadniające przywrócenie terminu (§ 2). Z przytoczonego przepisu nie wynika, że okoliczności usprawiedliwiające przekroczenie terminu i uzasadniające jego przywrócenie muszą być szczególne albo wyjątkowe. Mają to być okoliczności uzasadniające ocenę, że przekroczenie terminu nastąpiło bez winy pracownika, z przyczyn od niego niezależnych w tym znaczeniu, że uchybienie terminu nie było skutkiem braku z jego strony należytej staranności. Ocena co do braku zawinienia powinna być dokonywana z uwzględnieniem obiektywnego miernika staranności, jakiej można wymagać od strony należycie dbającej o swoje interesy, a także wszystkich okoliczności sprawy i indywidualnych cech pracownika (por. wyrok Sądu Najwyższego z 13 maja 1994 r., I PRN 21/94, OSNAPiUS z 1994 r. nr 5, poz. 85).

Oznacza to, że ocena, czy skarżąca w sposób zawiniony lub niezawiniony uchybiła terminowi do wniesienia odwołania w trybie art. 265 § 1 k.p. należy do sfery faktów, które tylko wyjątkowo mogą być kwestionowane w postępowaniu ze skargi kasacyjnej. Prowadzi to do wniosku, że w sytuacji, gdy ustalenia faktyczne Sądu wskazujące na zawinione przez skarżącą uchybienie terminowi do wniesienia odwołania od wypowiedzenia umowy o pracę nie zostały przez nią zakwestionowane w skardze kasacyjnej w ramach zarzutu naruszenia przepisów postępowania innych niż art. 265 k.p., nie można przyjąć, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Biorąc powyższe pod rozwagę, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.